

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

29. Dies Decembris. Cùm nascitur Christus; oritur origo rerum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

mula, vel accide; negotiis meis successum promove,
vel everte; Amores, erga me hominum excita, vel
odia permitte; sapientiam, famam, eruditionem, fa-
cundiam adde, vel deme. Nihil jam horum precor,
vel deprecor; sit, quodcumque voles. Amorem tui
solùn, cum gratia tua mihi dones, & dives sum satis:
nec aliud quidquam ultrà posco.

Unum, Christe peto, misero me surripe leto.

29. DIES DECEMBERIS.

Cum nascitur Christus; oritur origo rerum, S. Chry-
sologus serm. 148.

Christi I. **C**hristus, qui, ut Deus in sinu Patris in
perfectio- principio erat Verbum; qui, & in
nes. tempore, in principio creavit cœ-
lum, & terram, est rerum omnium origo, à qua una
omnia oriuntur. O utinam! sicut ipse est origo om-
nium rerum; ita sit & origo omnium nostrarum aeti-
onum! Imò, sicut ipse est non modò Alpha, hoc est
principium; sed & Omega, id est finis: sic & idem
sit omnium nostrorum; & à quo ordiamur, prin-
cipium, & propter quem agimus, finis operum.
Et ad quem potius referemus omnia, quam ad Je-
sum? in quo, ex quo, & per quem sunt omnia;
cùm, quæ singula, Amorem excitant; in eo copu-
lata sint universa. In illo est cœlorum puritas, side-
rum harmonia, solis nitor, imbrrium fœcunditas, flo-
rum pulchritudo, silvarum amoenitas, camporum
ubertas, picturarum elegantia, musicæ dulcedo, gem-
marum virtus, palatiorum splendor, urbium maje-
stas, templorum magnificentia, munitionum robur,
exercituum potentia, epularum oblatione, ludorum

Vuu 4

jucun-

jucunditas, amicitarum voluptas, sortium claritas, riparum viror, auri pretium, purpuræ decus; verbo, meritum, dignitas, amabilitas rerum omnium. Quæcunque in cælo, vel terra sparsa sunt, collecta tenet; & ita tenet, non quo modò in illis affulgent, sed præstantiâ infinitis gradibus altiori; adeò, ut laudes ejus attollere, per comparationem cum perfectionibus rerum conditarum; si res ipsa, non affectus penderatur, sit ironia, & ejus irrisio, non laudatio assimilanda.

II. Sicuti si quis de Sampsone diceret, illum, formicâ robustiorem esse; aut de Davide, illum lepori, magitudine animi præstare: nonne illum contumeliam eos afficere, & irridere putaretur? At Christus multò magis supra perfectionem omnium creaturum eminet; quam supra formicam, Sampsonis robur, & supra leporem, Davidis alacritas. Amabilis est Jesus, ob res ab eo conditas, & ob gratias nobis exhibitas; sed longè amabilior, ob gratias quas in se habet. Accepta sunt mihi tua, ô Jesu! beneficia; sed acceptior est mihi Bonitas tua. Pulcher es in omnibus operibus tuis; sed pulchrior in Natura tua. Cara mihi sunt munera tua; sed carior est dextera, quam munera porrigit. Amo igitur Te, Jesu, amor meus! quia bonis tuis me cumulas; sed etiam, si his retractis, omnibus malis me subjiceres, Te amarem; quia Amor meus erga Te flammat concipit; non tam ob id, quod ego sum ex munere Tuo; quam ob id, quod tu es ex Natura tua. Ah! nimis abjectus foret iste amor meus; si solùm ideò Te amarem, quia donis tuis divitem me facis; testudineus hinc amor esset, per humum creaturarum tuarum repens, cum ego illum cupiam assimiliari

lari capreæ, hinnuloque cervorum, super montes aromatum, id est, Divinarum perfectionum. Amor, qui solum opibus tuis, quas nobis elargiris, inhæret, parem se facit pecudibus; quæ semper in humum prænæ, herbis pascuntur, quas Sol producit; ad Solem verò ipsum, parentem pabuli sui, oculos extollere non curant. At ego volo Amorem meum evolare, ut Aquilam, & oculis pura luce tua defixis, radiis Divinitatis tuæ, unde omnia cætera bona mihi promuant, pasci.

III. Quid moramur, Anima mea? quid rivis, qui à Jesu profluunt, nostrum Amorem rigamus? Patet fons omnibus non in cisterna, sed in spelunca Bethleem. O origo, in ipso tuo principio immensa! ò perfectionis omnis circulus, & centrum! Apud te consilium: apud Te ratio: apud Te cogitationes pulcherrimæ & infinitæ, & rerum omnium scientiæ & artificiorum inventa, & causarum, & naturarum, & innumerabilium mundorum cognitiones habitant. Quid memorem Beatitudinem tuam? quæ omnibus gaudiis tam exaggerata est, ut nihil illi addi, tam stabilis, ut nihil illi demiri possit: tam Tibi propria, atque innata, ut Tuum vivere, sit beatè vivere. Quid æternitatem, qua tum omnes tuas perfectiones, tum omnes mobilium temporum lapsus, in unicum firmum, & immobile punctum colligis? quid Magnitudinem, quæ modum non capit? quid Immensitatem, quæ omnia spatia excedit? quid Libertatem, quæ nullius imperio libatur? quid Immortalitatem, quæ nullo ævo carpitur? quid puritatem, ad cujus comparationem, Angeli, lutum, & materia sunt? Quanta jam est & Potentia tua, quæ Sa-

Vuu 5

pien-

pientiam nusquam deserit? sed quidquid fieri posse intelligit, hæc facere potest, & facere potest volendo. Tuum velle, posse est: & promptius Tibi res est efficeret; quam nobis cupere, aut fingere. Nam nec servis Tibi, nec molitione opus est; ad unicum vocis tuæ sibilum, ex nihilo suo mundi advolant, & ante Te provoluti, ac curvati dicunt: Adsumus. O parve, in fœno Deus! hæreo, stupeo, obrigesco: mens, sensus, cogitatio, ratio me deficit; dum tua in Te, Te in tuis contemplor. Tu solus mihi sufficis. Tu mihi fœlicitas, & gaudium; Tu Beatitudo, & vita; Tu Amor & desiderium: Tu cœlum & terra: Tu unus, mihi es omnia.

Fers animum læsum; nisi ames super omnia Jesum.

30. DIES DECEMBRIS.

Tempus non erit amplius. Apoc. 10. 6.

Tempo- I.
ris utilis
usura.

Ubi in novissima hora exierit è corpore spiritus; mox tibi dicetur: *Tempus non erit amplius.* Ut ergo, in hac vita, quæ est Phase, (a) id est, transitus, sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus æternitatem; imò ut novissima hora, cum Christo transeamus (b) ex hoc mundo ad Patrem, suggero hoc penultimo anni die quædam documenta. Quot annis ad sex vel octo dies ab de te in solitudinem; & ut Christus, dic ad illam (c) animi turbam tumultuantem: Recedite. Sequere consilium Ambrosii: (d) Intra in recessum pectoris tui, torus ingredere. Edic ad aliquot dies quoddam curarum,

ac fre-

(a) Exod. 12. (b) Joan. 13. (c) Matth. 9. 4. (d) 1. 6.
de Sacram. c. 3.